

Ná-h!

»Ondsindede Rygter« nevnið »Dim.« eina av sínum blaðgreinum miðvikudagin, harí hon greiðir frá, at frammanundan fólkatingsvalinum vóru ymis »ondsindede Rygter« spreidd út um landið viðvíkjandi loyvi frá »Anana« at driva fiskiskap frá Tovkussaq, og hesi »Rygter« vóru eftir hennara fatan smíðað fyrri at gera A. Samuelsen fortred til valið.

So langt kemur hetta okkum einki við; tí vit hava einki við slíkt slatur at gera og hava tvørturímóti í blaðnum greitt frá, hvussu forhandlingarnar fóru fram við ministerið og hava ikki tagt við tí arbeiði, P. M. Dam og A. Samuelsen gjørdur fyrri at skaffa hetta loyvið, tá »Anana«-stjórnarir høvdu givið alt upp.

Men tá »Dim.« endar grein sína við at biðja »Anana«-stjórnarar mótganga hesum ryktum »for at fjerne enhver Form for Mistanke om, at »Anana« saaledes som isin Tid blev antydet af en social-demokratisk Skribent skulde være et Led i en politisk Aktion imod de bestaaende politiske Retninger paa Færoerne«, so megu vit stúrsa við — vil hon royna at klina hesi »ondsindede Rygter« uppá okkum?

Vit skulu ikki á hesum sinni koma nærri inn uppá hetta sníðlop. Tó kundi tað verið uppá sítt pláss at spurt, hvat »Dim.« á sinni, tá »Anana« var keypt, meinti við orðini: »Vinnuflokkens første Slagskib.«

TOFTA-BØNDUR

(Framhald.)

At Toftabóndur mistu garðarnar, má harma øll rættshugsandi menniskju, og vit mega tessvegna krevja av lögtinginum, tá tað næsta ár kemur saman, at tingið ger rætt og skjál fmóti hesum monnum, og ikki einans tað; men tingið má fáa hesa sak fram í ljósið, so øll kunna fáa at vita, hví hesir menn — ella annar teirra — ikki kunna fáa tann garð, sum fedrar teirra hava havt í hundraðir av árum.

Her er óivað soleiðis vordió, at menninir eru sagdir einki at nytta. Teir eiga t. d. lítið av seyði; men hvussu skal ein kunna fáa seyð, tá eingin er er at lemja? Eingin innistóða var á garðinum. Mær er frásagt, at Pulli hjá Stovari fekk átta seyðir í innistóðu, meðan Óli ikki fekk eina seyðakleyp. Tvey og eitt hálvt ár hevur Óli lært jarðarbrúk, og tvey ár lá hann sjúkur, so hann hevur ikki vunnio sær pening at keypa seyð fyrri.

Tað er tessvegna órættur at taka garðin frá hesum monnum; men líka so órættvíst er tað at geva amtmaninum ella landbrúksministerinum skuld fyrri hesa gerð. Skuldin liggur aðra staðni; men herum vil eg einki skriva hesa ferð.

Tá Jóannes Patursson gevur gráubók, t. v. s. tí nýggju lógbókini, jarðareforminum, skuld fyrri, at hesir menn hava mist garðarnar, so er alt so rangvørgt, sum tað á nakran hátt kann vera. Tann nýggja lógin er ikki komin í gildi og kann tessvegna hvørki gera gagn ella skaða enn.

Fyrri at koma aftur til tey orðini, sum hr. Jóannes Patursson leggur mær í munin at hava sagt um Toftabóndur, so er tað at siga, at eg segði hasi orðini; men í einum heilt øðrum týðningi. Harra Jóannes Patursson talaði um, hvussu skeið tað var at ognarmenn skulu missa av haga teirra fyrri at fáatekir menn skulu fáa traðir, og at henda lógin einans veldir sorg og fortred. Hartil segði eg, at tað er fastsligið, at ein kúgv kann liva av somu vídd av dyrkaðum boi, sum ein seyður livir av í haga.

Harfyrri má tað gleða øll rættshugsandi menniskju, at hagin verður innlagdur og dyrkaður til bo.

At ein slík lóg, sum fremur slíkan framburð, skal volda sorg og fortred, tað fali eg ikki.

Er tað nakar, sum grætur um tað, at hann missur eina vatnaer, fyrri at ein fáatekur maður kann fáa sær eina kúgv, so má hann gjarna hava loyvi at gráta. Eg harmi hann ikki. Soleiðis fullu orðini.

At harra Patursson nýtti orðini soleiðis, sum hann helt, at tey kundu gagna honum á valdegnum, skal verða honum fyrigivið.

J. H. Danbjørg.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hjemligt Samvær.

Mandag: Læsestue.

Onsdag: Mindsteafdelingen

Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.

Torsdag: Bibeltime.

Fredag: Yngsteafdelingen.

Børnehaven er aaben hver Søgnedag.

Grind.

Miðvikudagin varð grind funnin fyrri Gøtuvík. Báturin, ið fann grindina, lá leingi hjá henni, áðrenn hann varð sæddur frá landi; hann royndi at fáa gongd á hana norður eftir, men tað bar einki til. Ein stórus bólkur slitnaði har burtur úr henni og fór aftur í havið. Um 11-tíðina rungaðu grindaboðini um landið, klokkan gótt 2 legði hon beinið á Gøtusandi. Ikki var hon stór, men tó verður hon ein góð hjálpi í mongum húsarhaldi nú vit nærkast havið. 171 hvalir komu til skiftis.

Kalbaks kirkja.

15. august í ár vóru 100 ár síðani Kalbaks kirkja varð vígd. Av tí, at fiskimenninir ikki vóru heima tá, varð avgjørt at halda minningarhátíðina tá teir komu aftur. Hátíðardagurin, ið ásettur var, er 1. desember — í morgin — J. Dahl prædikar í kirkjuni,

og síðani er ætlanin hjá kirkjufólkunum at koma saman í skúlanum um kvöldið til eina hátíðarlíga minnisveitslu.

Amtmaðurin fer.

Týsdagin fingi vit soljóðandi telegram:

»Amtmand Ringberg er udenævnt til Cividommer i Odense fra 1. Maj 1936.«

Arbejderens Almanak.

Vit hava fingið sendandi eitt eintak av »Arbejderens Almanak«, ið út verður givin av donskum javnaðarmonnum. Hetta er 28. árgangur av honum. Hann er góður, tí hevur hann vunnio sær heilt nógv lesarar hesi árin. — Og í ár er hann sum heild tikin eins góður og undanfarna ár. Hann kostar bert 1,25 kr. (sí lýsing aðra staðni í blaðnum).

Danskar jolabøkur og hin føroyska.

Nú er allur riðilin av donskum jolabókum komin. Fyrst og fremst kunnu vit nevna hina í Føroyum so væl umtóktu »Ved Julelampens Skær«, síðani »Historiebogen«, »Den lille Historiebog« og »Børnenes lille Julebog«; hin fyrstnevnda er fyrri vaksið fólk og hinar triggjar fyrri børn. — Nú man fara at líða fyrri hini føroysku, »Jól í Føroyum«, eisini. Tað er bert spell, at útgevararnir av henni aftrat tí trupulleika teir hava við at leggja hana til rættis og fáa hana útgivna, skulu hava peningaligt tap, men tað hevur líverri víst seg, at ov fá eru tey, ið hava bílagt hana.

Ænsið eftir!

Aftaná hvørt valdfrættist alla staðni frá, at einstok ikki vóru á vallistunum og sostatt ikki sluppu at velja. — Nú verða vallistarnir til lögting og fólkating at leggja frammi, so einhvør kann kanna eftir um hann er á teim, og um hann er útgloymdur, koma sær uppá teir. Listarnir liggja bert frammi eina ferð árliga, frá 1.—12. desember, og ikki slepst uppá teir til aðrar tíðir á árinum enn frá 1. til 15. desember. (Sí lýsing aðra staðni í blaðnum).

Suðuroyartíðindi.

Álop á Beinissvørði.

Beinissvørði, hitt viðgita forbergið í Sunnbæ, er raplað. So ganga tíðindini sum eldur um oyna.

Vit ringja til Sunnbæ fyrri at fáa gjøllari at vita, hvussu áfamt er við hesum.

Tað er rætt, at eitt omanlop hevur verið. Men heilt hvorið er Beinissvørði ikki. Toppurin stendur enn. Tó sæst frá bygðini í Sunnbæ, at væl er farið burtur av.

Aftaná omanlopið gjørdist ógvuliga ringur sjógvur við reiðilugum uppgangi.

Froðbiar sóknar javnaðarfelag heldur aðalfund í Fylkingar húsi týskvöldið hin 5. desember 1935 kl. 8.

Dagsskráin eftir lógini og uppstilling til fyrirstandandi lögtingsval.

Stjórnarinnar vegna

H. J. LINDBERG
Formaður.

Fundur í Vági fyri allar sosialistar í Vági og Porkeri.

Fyrri at tala um uppstillingina til tað fyrirstandandi lögtingsval og stovna eitt socialistiskt felag til samarbeiðis við hini socialistfelöginu í Føroyum verða hervið allir sosialistar í Vági og Porkeri bodnir til fundar í Losjuni í Vági leygardagin hin 7. desember í ár, kl. 8 á kvöldi.

Vegna stjórn Føroya javnaðarflokks

P. M. Dam.

Tað merkiligasta við hesum omanlopi er, at tað hendi sama dag í mánaðinum sum Steinurin fór á sinni.

Ein avgerð, ein ætlan, ein meining er í hesum, heldur hin gamli álvarsamur.

Mystikkurin og einbúgvinn — hin fjarskotni Føroyingurin avnøktar ikki seg sjálfan.

Vegarbeiði.

Táíð finansplanurin gekk ígjøgnum, gleddu mangir seg til vegarbeiði, ið víði verða at gera í vetur. Men gakk nú. Í dag skriva vit tann 30. november, og enn er einki arbeiði byrjað.

Vit hava frætt at vegmálið fyrst var avgreitt hiðani tann 10. oktobir. Valrok og annað hevur sungio teim har niðri um oyruni síðani tá og hin nýggi ministarin er ikki meir enn settur við. Tað er tí kanska ikki so nógv at siga til, at ikki svarið, approbasjónin, er komið enn hagani. Tað plagar jú heldur ikki at ganga við sjey-mílastívlum við teim føroysku málnum í teim ministriellu kantórunum.

Men hetta mátti fleirtalið á tingi vítað — tað visti tað eisini. Tað var tí ein stórus feilur og heilt rangt gjørt av teim, ið alt andsvárið høvdu á tingi, ikki at hava eina líta eykasetu við tað sama bara til býtingar av veg- og havnarpeninginum, so alt fyrirreikingararbeiðið kundi ligið greiðt til heystar, og menn kundu byrja arbeiðið við tað sama, fiskimenninir vóru heimkomnir.

Tað er tungt hjá okkum arbeiðsleysu at ganga og einki vinna vegna henda seinrókiskap.

Fiskimaður.

Fiskimenn!

Eg veit ikki, hvussu mangir av okkum ið eru javnaðarmenn, tó at vit áttu allir at verið tað, tí javnaðarmannaleiðin er tann einasta leið, ið gangandi er fyrri okkum, um vit skulu kunna vænta okkum nakað gagn av fólksins valdu monnum, teim monnum, ið vit ár eftir ár seta í álitisstørv, sum vit higartil

ikki hava verið nógv varnir at kravt av, at teir eru okkara menn!

Tá vit nú fara at stilla upp til lögtingsval, eiga vit at ansa eftir, at teir menn vit eru við til at stilla og velja, eru góðir javnaðarmenn, ið vilja leggja doydin á at arbeiða fyrri okkara livismálum.

Men vit hava eisini eitt annað at ænsa eftir, og tað er, at teir ikki einans hava viljan, men eisini eru forir fyrri at gera nakað. — Vit hava dómi um, at menn hava sitið á tingi í 4 ár og illa nok sagt annað enn onkuntið nei ella ja alla tingitíðina. — Hetta kann sjálvandi vera mikið gott, um teir bert ansaðu eftir, at siga tað av orðunum, ið var okkum til bata.

Nei, vit mega krevja meir. Vit megu vera varnir við, hvortar menn, vit stilla; tí tað er eitt stórt og tungt arbeiði, teir hava fyrri sær, um teir skulu kunna veita okkum og okkara vinnuvegi nakra munagóða hjálpi. Teir megu kunna tala, og tað væl; men fram um alt megu teir vera forir fyrri at forma lóguppskot skrivliga!

Skil vit eiga slíkar menn — og nógv; tað raður bert um at finna teir rættu. Eru teir smædnir í framferð, og ikki sjálfvir bjóða seg fram, so dragið teir fram. Vit hava ikki ráð at tveita góðar kreftir til viks.

Ein fiskari.

Italiamenn víkja í Abessiníu.

Nú tykist at fara at ganga galið fyrri Mussolinis orskuálopi á Abessiníu. Sanksjónirnar eru teim ein harður smeytur longu; men verri er, at hermenn teirra megu víkja fyrri Abessiníarum, og tað fyrri álvara og við stórum tapi.

Tað er eydnast einum abessiniskum herhøvdingi at treingja inn í italienskt-Somalíland við 100.000 monnum. So nú verða tey italiensku herliðini í Norður-Abessiníu »millum dupultan elde«, aftrat tí, at sambandið við hevudleiðsluna verður, ið hvussu er deilvís avbroti.

Tað er sostatt ikki útligt fyrri, at Mussolini fær stóra gleði av Afrika-æviatýri sínum.